

Logayndran a/l Rajamogan lwn Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia dan lain-lain
[2020] MLJU 96

Malayan Law Journal Unreported

MAHKAMAH TINGGI (SHAH ALAM)

MOHD YAZID MUSTAFA H

PERMOHONAN JENAYAH NO BA 44-216-08/2019

30 January 2020

*Jay Moy dariapda (Sivananthan) bagi pihak pemohon.
Mohd Firdaus bagi pihak responden.*

Mohd Yazid Mustafa H:

ALASAN PENGHAKIMAN

[1]Di dalam kes ini peguam Pemohon telah menimbulkan dua isu pelanggaran dan ketidakpatuhan yang mewajarkan suatu perintah writ habeas corpus dikeluarkan, antara lain, iaitu :

- a. Perintah tahanan yang dikeluarkan terhadap Pemohon adalah tidak sah kerana Timbalan Menteri telah menandatangani perintah tahanan tersebut masih belum diwartakan sebagai seorang menteri; dan
- b. Kelewatan Pegawai Penyiasat kes fail dalam mengemukakan laporan lengkap menurut [Seksyen 3 Akta Dadah Berbahaya \(Langkah-langkah Pencegahan Khas\) 1985](#) - Akta tersebut.

KETIDAKPATUHAN PERTAMA

[2]Fakta menunjukkan bahawa Datuk Mohd Azis bin Jamman, Timbalan Menteri Dalam Negeri telah mengangkat sumpah sebagai seorang Menteri pada 2.7.2018 dan perlantikannya telah digazetkan melalui Warta Kerajaan Persekutuan P.U(A)132/2019 yang dikeluarkan pada 14.5.2019. Sebaliknya pada 5.11.2018, Datuk Mohd Azis bin Jamman telah menandatangani perintah tahanan ke atas Pemohon.

[3]Walaupun P.U(A) 132 dikatakan berkuatkuasa dari tarikh perlantikan menteri-menteri tertentu iaitu 2.7.2018 dan bukan daripada tarikh warta tersebut dikeluarkan iaitu pada 14.5.2019, pihak Pemohon berhujah bahawa P.U(A)132 tidak boleh disifatkan berkuatkuasa kebelakangan (retrospective) kerana sebelum P.U(A)132 dikeluarkan, Warta Kerajaan Persekutuan P.U(A)25 masih berkuatkuasa. P.U(A)25 hanya dibatalkan setelah P.U(A)132 diwartakan.

[4]Peguam Pemohon seterusnya menghujahkan, sekiranya P.U(A)132 ini berkuatkuasa kebelakangan, ini bererti akan terdapat dua gazet yang berkuatkuasa pada masa yang sama dan akan berlakunya kekeliruan terhadap bidangkuasa Menteri.

[5]Kedudukan undang-undang adalah mantap bahawa warta-warta yang diterbitkan mempunyai kuatkuasa undang-undang (force in law). Mahkamah Persekutuan dalam kes *Abdul Aziz Bin Mohamad Alias v Timbalan Ketua Polis Negara, Malaysia & Anor* [2010] 3 CLJ 643 memutuskan, seperti berikut;

[12] It is also to be noted that the 1993 Regulations is a federal law and duly gazetted under P.U.(A) 395. As it is a law duly gazetted, the public are deemed to have notice of the same. Therefore in our view in the present case the appellant as a public officer dismissed

from service pursuant to reg. 28(1) of the 1993 Regulations is presumed to know of his rights under the 1993 Regulations. On this point useful reference may be made to [s. 18\(2\)](#) of the [Interpretation Acts 1948](#) and 1967 (“the Interpretation Act”) which states:

18(2) Publication in the official Gazette of Malaysia shall constitute sufficient notice of any matter required to be published in the Gazette by or under any federal law or required to be published in the Sabah Government Gazette or the Sarawak Government Gazette by or under any enactment of those States which has been declared to be a federal law.

[13] In the case of *PP v. Koo Cheh Yew & Anor.* [1980] 1 LNS 61;; [\[1980\] 2 MLJ 235](#), the Federal Court in discussing the application of [s. 18\(2\)](#) of the [Interpretation Acts](#) *inter alia* at pp. 239 and 240 stated as follows:

*The proper interpretation of statute by the courts requires the application of enacted law. In our view, section 135(2) must be fully considered in the determination of the guilt or otherwise of the appellants. We consider that this subsection is in amplification and not in derogation of the publication in the Gazette. In the ordinary law, this publication (which is common ground) not merely affords the public in general and the appellants in particular ‘a practical and sensible way’ in which they could ascertain the ban on importation of goods originating from South Africa, but also constitutes sufficient notice of the ban: [section 18\(2\) Interpretation Act, 1967](#) (Rep. 1973). And this rule as to notice by publication is to our mind reinforced by section 135(2), so that we do not accept with respect the suggestion that the principle of *expressio unius exclusio alterius* applies. Whereas ordinarily the law presumes that the notice of the public has been sufficiently drawn to the ban by publication in the Gazette, section 135(2) now establishes more positively and as a fact that this ban is to the knowledge of the appellants...*

... In other words, if the law fixes the public with knowledge and deems the knowledge to be a fact and if as we have postulated, common sense and ordinary prudence and public policy require that every individual should so conduct himself as to keep at all times within the law,... (emphasis added)

[6]Peguam Pemohon seterusnya menghujahkan P.U(A)132 tidak boleh berkuatkuasa kebelakangan. Oleh itu sebelum P.U(A)132 diwartakan, P.U(A)125 masih berkuat kuasa, di mana warta tersebut menyatakan bahawa Tun Dr. Mahathir dipertanggung jawabkan dengan tanggungjawab kesemua Jabatan Kerajaan Persekutuan. Dengan yang demikian, saya bersetuju dengan hujahan peguam Pemohon, hanya Tun Dr. Mahathir sahaja yang mempunyai kuasa bagi pihak Menteri dan Timbalan Menteri dalam negeri untuk menandatangani mana-mana perintah sebelum 14.5.2019 termasuklah perintah tahanan Pemohon yang dikeluarkan pada 5.11.2018.

[7]Peguam Pemohon menekankan bahawa saya Warta Kerajaan Persekutuan P.U(A)125 masih berkuat kuasa dan hanya dibatalkan setelah P.U(A)132 diwartakan pada 14.5.2019.

[8]Pembatalan P.U(A)125 diperuntukkan di perenggan 3, P.U(A)132 seperti berikut;

Pembatalan-

3 (1) Perintah Menteri Menteri Kerajaan Persekutuan 2018 P.U(A)125 /2018 dibatalkan.

[9]Saya mendapati isu yang sama (ketidakpatuhan pertama) ini telah diputuskan dalam kes **BA-44-117-05/2019**. Saya menerima pakai alasan dan justifikasi dalam kes BA-44-117-05/2019 bagi kes ini, sebagaimana berikut

KETIDAKPATUHAN KEDUA

[10]Perlanjutan perintah tahanan yang dikeluarkan terhadap Pemohon adalah tidak sah kerana Timbalan Menteri yang telah menandatangani Perlanjutan Perintah Tahanan tersebut masih belum diwartakan sebagai seorang Menteri; (ketidakpatuhan kedua)

[11]Berasaskan affidavit-affidavit yang difailkan, saya mendapati Datuk Mohd Azis bin Jamman telah mengangkat sumpah jawatan dan setia serta sumpah simpan rahsia dihadapan Yang DiPertuan Agung, Sultan Mohammad V di Istana Negara pada 02.07.2018. Namun begitu, perlantikan Datuk Mohd Azis bin Jamman sebagai Timbalan Menteri Dalam Negeri telah diwarta melalui Warta Kerajaan Persekutuan P.U (A) 132/2019 (“P.U (A) 132”) (*Federal Government Gazette*) yang dikeluarkan pada 14.5.2019.

[12]Peguam Pemohon menghujahkan semasa Timbalan Menteri Dalam Negeri menandatangani pelanjutan perintah tahanan Pemohon pada 26.3.2019, pelantikan Datuk Mohd Azis bin Jamman sebagai Timbalan Menteri Dalam Negeri masih belum berkuatkuasa lagi kerana jawatannya sebagai Timbalan Menteri Dalam Negeri belum di wartakan.

[13]Peguam Pemohon seterusnya menghujahkan P.U (A) 132 tidak boleh disifatkan berkuat kuasa kebelakangan (retrospective) kerana sebelum P.U (A) 132 dikeluarkan, warta kerajaan persekutuan P.U (A) 125 masih berkuat kuasa dan P.U (A) 125 hanya dibatalkan setelah P.U (A) 132 diwartakan.

[14]Peguam Persekutuan dalam hujahannya telah merujuk kepada perkara 43 dan 43(a) Perlembagaan Persekutuan. Berdasarkan perkara 43(5)(6) tersebut undang-undang menggariskan bahawa seorang menteri (termasuk Timbalan Menteri) akan mempunyai kuasa sebagai seorang menteri selagi mana YDPA berkenan akan perlantikan beliau. Turut dihujahkan bahawa punca kuasa seorang menteri (termasuk Timbalan Menteri) bukanlah dari Akta Fungsi-Fungsi Menteri 1959, namun adalah melalui perlantikan dan perkenan YDPA menurut perkara 43(5)(6) Perlembagaan Persekutuan. [Seksyen 2 Akta Fungsi-Fungsi Menteri 1959](#) menggariskan bahawa YDPA boleh membuat arahan melalui warta kerajaan melalui fungsi-fungsi yang relevan bagi setiap menteri yang dilantik secara sah. Peguam Persekutuan menghujahkan tidak ada pula dinyatakan bahawa suatu warta kerajaan mesti di gazettekan bagi tujuan lantikan menteri-menteri berserta tugas-tugas atau bidang kuasa menteri-menteri yang berkenaan. Oleh yang demikian, Peguam Persekutuan menghujahkan bahawa tiada peruntukan yang digariskan oleh undang-undang di Malaysia yang menyatakan keperluan mandatory untuk suatu warta kerajaan di gazettekan untuk tujuan ini. Sebaik sahaja Datuk Mohd Azis bin Jamman mengangkat sumpah jawatan dan setia serta simpan sumpah rahsia di hadapan YDPA, pengiktirafan penghakiman (judicial notice) boleh dibuat di Mahkamah bahawa beliau telah dilantik sebagai Timbalan Menteri Dalam Negeri dengan perkenan YDPA melalui suatu proses angkat sumpah jawatan dan setia serta simpan sumpah rahsia dihadapan YDPA. Oleh yang demikian, Timbalan Menteri Dalam Negeri telah bertindak diatas kuasa yang diberi terhadap beliau dengan membuat keputusan dan berpuas hati untuk suatu perintah tahanan di keluarkan terhadap Pemohon pada 22.11.2018.

[15]Peguam Kanan Persekutuan turut menghujahkan perintah Menteri-Menteri Kerajaan Persekutuan 2019 telah diwartakan melalui warta kerajaan P.U. (A) 132 yang diwartakan pada 14.05.2019. Perintah 1(2) perintah tersebut memperuntukkan

(2) Perintah ini disifatkan telah mula berkuat kuasa pada tarikh perlantikan orang yang dinamakan dalam ruang pertama jadual kepada nama jawatan yang dinyatakan dalam ruang kedua berhubung dengan jabatan dan perkara yang dipertanggungjawabkan dengan tanggung jawab kepada orang itu dalam ruang ketiga.

[16]Peguam persekutuan menghujahkan kuasa seorang Menteri dan Timbalan Menteri berkuat kuasa semasa tarikh perlantikan adalah selaras dengan perintah di perenggan 28.

[17]Saya menolak hujahan Peguam Persekutuan atas isu ini, dan saya bersetuju dengan dapatan dan keputusan YA Dato’ Zulkifli Bin Bakar dalam kes permohonan jenayah BA-44-23-02/2019, yang mana diperturunkan seperti berikut;

“Mahkamah telah mempertimbangkan fakta dalam kes ini dan juga Mahkamah membuat keputusan berasaskan kepada isu pertama sahaja iaitu memutuskan berdasarkan isu ini bahawa telah berlaku ketidakaturan prosedur iaitu perintah tahanan ke atas Pemohon tersebut adalah tidak sah dalam kes ini kerana:

- i. *Timbalan Menteri Dalam Negeri yang tandatangani perintah tahanan pada ketika itu belum dilantik sebagai “Menteri” pada tarikh perintah tahanan iaitu pada 22/11/2018. Bukan berasaskan kepada tarikh ia mengangkat sumpah iaitu 2/7/2018 tetapi ianya berasaskan kepada gazette yang memberikan kuasa ‘Menteri’ di bawah [seksyen 2](#) Akta Fungsi Menteri 1969 yang hanya dikeluarkan pada 14/5/2019 melalui P.U(A) 132;*
- ii. *P.U(A) 125 yang dikeluarkan pada 22/5/2018 masih berkuat kuasa sehingga P.U(A) 132 dikeluarkan pada 14/5/2019 yang membatalkan P.U(A) 125. Mengikut P.U(A) 125 tidak menyebut Timbalan Menteri Dalam Negeri (TMDN) ini telah dilantik dan diberikan fungsi berkenaan dan ini bererti lantikan TMDN ini hanya berkuatkuasa pada tarikh 14/5/2019; yang ada menyebutkan namanya dalam P.U(A).*
- iii. *Angkat sumpah menteri ini telah diadakan pada 2/7/2018 iaitu tarikh yang dikatakan beliau telah dilantik bagi menjawat jawatan Timbalan Menteri Dalam Negeri tersebut dan sepatutnya pada hemat Mahkamah ini, selepas majlis angkat sumpah tersebut satu gazette dikeluarkan untuk tujuan yang berkenaan dengan serta merta bukanlah ditangguh sehingga bulan Mei 2019 di bawah P.U(A) 132;*
- iv. *Mengenai Gazette P.U(A) 132 Mahkamah ini berpendapat tidak boleh disifatkan atau digunakan sebagai berkuat kuasa kebelakangan kerana pada hemat Mahkamah ini, pada masa atau sebelum gazette ini dikeluarkan, P.U(A) 25 masih berkuat kuasa dan hanya melalui P.U(A) 123 sahaja baru membatalkan P.U(A) 125 tersebut. Sekiranya Mahkamah ini mentafsirkan P.U(A) 132 ini berkuat kuasa kebelakangan bererti terdapat dua (2) gazette yang berkuat kuasa pada masa yang sama. Ini akan berlaku percanggahan dan kekeliruan terhadap bidang kuasa “Menteri”. Kalau dua-dua berkuat kuasa pada masa yang sama bermaksud Perdana Menteri pada ketika itu mempunyai kuasa sebagai Menteri Dalam Negeri dan Timbalan Menteri Dalam Negeri dan hanya mengikut dan pada tarikh dalam P.U(A) 132 barulah Perdana Menteri sudah tidak mempunyai kuasa sebagai Menteri Dalam Negeri atau Timbalan Menteri Dalam Negeri. Jadi ianya akan berlaku satu tafsiran yang janggal dan tidak munasabah.”*

[18] Berbalik kepada kes ini, berasaskan alasan-alasan di atas, saya mendapati ketidakpatuhan Pertama yang dibangkitkan oleh Peguam Pemohon adalah bermerit. Atas alasan ini sahaja, permohonan Pemohon di lampiran 1 untuk mendapatkan satu writ habeas corpus dibenarkan.

KETIDAKPATUHAN KETIGA

[19] Kelewatan Pegawai Penyiasat kes fail dalam mengemukakan laporan lengkap menurut [seksyen 3](#) Akta tersebut kepada Pegawai Siasatan dan TMDN telah memprejudiskan Pemohon akibat daripada kelewatan TMDN dalam mengeluarkan Perintah Tahanan bertarikh 12.10.2018 terhadap Pemohon.

[20] Fakta kes menunjukkan bahawa Inspektor Azmi telah berjumpa dengan Pemohon pada 13.9.2018 untuk merakam percakapan Pemohon. Inspektor Azmi hanya mengemukakan salinan lengkap laporan penyiasatan beliau kepada TMDN dan Pegawai Siasatan KDN pada 10.10.2018, kelewatan selama 29 hari selepas beliau menjalankan siasatan ke atas Pemohon.

[21] Inspektor Azmi tidak menjelaskan kelewatan tersebut di dalam affidavit beliau.

[22] Saya mendapati Menteri mempunyai budibicara dalam menetapkan bilakah tempoh masa untuk Pegawai Penyiasat dan Pegawai Siasatan KDN melengkapkan siasatan dan perlu menghantarkan laporan berwajib di bawah [seksyen 3\(3\)](#) dan [5\(4\)](#) kepada TMDN. Dalam kes *Lock Wee Kock v Menteri Hal Ehsan Dalam Negeri & Anor* [1993] 4 CLJ 211 Mahkamah menyatakan seperti berikut;

It will be seen that Parliament has fixed the time periods under [s. 3\(2\)](#) of the Act, but leaves it entirely to the minister to fix the period within which the report is to be submitted under [s. 3\(3\)](#) and [s. 5\(4\)](#) of the Act. We are quite appreciative of the reasons why Parliament leaves it to the discretion of the Minister to fix the period. The Minister has to take into consideration the amount of work and time

which is taken up by the Police and the Inquiry Officer to complete their investigation and inquiry. A simple and straight forward case may take a few days to complete while a complicated one may take longer.

If the Minister fixes a time period within which the police investigating officer is to submit his report under [s. 3\(3\)](#) or the Inquiry Officer under [s. 5\(4\)](#) of the Act, that period may not be sufficient where the case will involve lengthy investigation or inquiry and this may result in the reports not being complete in the sense that matters which ought to be investigated or inquired into are left out. This will impose difficulty on the Minister to act under [s. 6\(1\)](#) of the Act, when deciding to make or not to make the detention order.

The time may come when the Minister, through his experience in dealing with this matter, can positively assess what should be the time period within which the police investigating officer or the Inquiry Officer can certainly complete his report, and until the Minister can come to that conclusion he should not fix the time by exercising his powers under [ss. 3\(3\)](#) or [5\(4\)](#) of the Act. We are of the view that for the reasons given, the words “as may be prescribed by the Minister” found in both these sections ought to be treated as conferring a power to prescribe, exercisable at his discretion and not mandatory. The fact that no period has been prescribed by the Minister within which the reports are to be submitted by the investigating officer under [s. 3\(3\)](#) or by the Inquiry Officer under [s. 5\(4\)](#) of the Act does not vitiate the process leading to the detention order being made by the Minister.

[23] Berbalik kepada kes ini, oleh kerana tiadanya tempoh masa yang ditetapkan oleh Menteri Dalam Negeri di bawah [seksyen 5\(4\)](#), maka Mahkamah hendaklah merujuk kepada seksyen 54 (2) Akta Tafsiran 1948 dan 1967 yang memperuntukkan seperti berikut;

“Computation of time

Section 54(2)

Where no time prescribed within which anything shall be done, that thing shall be done with all convenient speed and as often as the prescribed occasion arises”

[24] Di dalam kes *Tai Choi Yu v Government of Malaysia* [1994] 2 CLJ, merujuk kepada kes *Ex-parte Austo Pty Ltd.* [\[1985\] 2 QDR 1](#) telah menjelaskan perkataan “all convenient speed” seperti berikut;

“ what will be all convenient speed will depend upon the facts and peculiar circumstances of each case [As S. 4(1) of the Ordinance read with s. 54(2) deals with preventive detention it must be strictly construed.

Thus the requirement as to the time within which a detention order must be made to take effect must be the same or as close as possible to the date of making of the detention order. Where both the dates do not coincide the delay must be explained. This is in line with the rule that any delay in a manner that must be done within a reasonable time must be satisfactorily explained...the necessity for such an explained part of S.4(1) of the Ordinance. Case: Kumaran Suppiah v Dato’ Noh b. Hj Omar, Federal Court Rayuan jenayah 05-38-2006 (J)

[25] Berasaskan justifikasi diatas, saya mendapati Inspektor Azmi Bin Mohd Noormandharan sepatutnya mengemukakan laporan penyiasatan beliau menurut [seksyen 3\(3\)](#) Akta tersebut dalam “all convenient speed” dan sekiranya terdapatnya kelewatan dalam pengemukakan laporan tersebut, kelewatan tersebut perlu dijelaskan oleh beliau dalam affidavitnya.

[26] Pada masa yang sama saya mendapati pihak Pemohon di dalam perenggan 18 affidavit Pemohon telah mengemukakan dakwaan spesifik bahawa Pegawai Penyiasat kes fail telah gagal mengemukakan laporan penyiasatan beliau dalam tempoh masa yang ditetapkan di bawah Akta tersebut (rujuk perenggan 18 affidavit Pemohon)

[27] Saya mendapati dakwaan Pemohon yang spesifik ini telah tidak dijawab oleh Inspektor Azmi. Berasaskan prinsip dalam kes *Ng Hee Thong v Public Bank Bhd* [1995] 1 CLJ 609, di mana Mahkamah boleh membuat inferens bahawa Inspektor Azmi telah bersetuju dengan dakwaan Pemohon bahawa

laporan lengkap penyiasat beliau tidak dapat dikemukakan kepada Pegawai Siasatan KDN dan TMDN dalam masa yang ditetapkan di bawah Akta tersebut.

[28] Pada masa yang sama, saya mendapati sekiranya tidak ada penjelasan dari Pegawai Penyiasat, “*the court would assume that there is no reason*”. (Rujuk kes *R v Secretary of State for Trade and Industry; Ex-parte Lonrho* [1989] 1 WLR 525).

[29] Mahkamah Persekutuan di dalam kes *Chua Kian Voon v Menteri Dalam Negeri dan 2 Lagi* [2020] 1 CLJ 747 telah mengeluarkan writ habeas corpus, antara ketidakpatuhan ialah atas isu kelewatan 21 hari untuk Pegawai Siasatan KDN menjalankan siasatan fizikal ke atas Pemohon.

[30] Berasaskan alasan-alasan di atas, saya juga mendapati isu ketidakpatuhan kedua yang dibangkitkan oleh Pemohon di mana terdapatnya kelewatan selama 29, juga merupakan satu isu yang bermerit. Kegagalan Inspektor Azmi menjelaskan kelewatan tersebut di dalam affidavit beliau, turut menyokong hujahan peguam Pemohon bahawa kelewatan Pegawai Penyiasat kes fail dalam mengemukakan laporan lengkap telah memprejudiskan Pemohon dan mengakibatkan penahanan Pemohon adalah tidak sah dari segi undang-undang.

[31] Dalam kes *Aw Ngoh Leang v Inspector General of Police & Ors* [1993] 1 CLJ 373, Mahkamah telah menekankan bahawa sebarang kemungkiran keperluan mandatori bagi hak perlindungan tersebut akan menjadikan tidak sah sebarang perintah tahanan yang dibuat walaupun tidak membawa kemudaratan (*prejudice*) kepada perayu.

End of Document